

சபை காலங்களின் சுருக்கம்

நாம் இதுவரை ஏழு சபை காலங்களைக் குறித்த வேத வசனங்களை, ஒவ்வொரு வசனமாக எடுத்து வியாக்கியானம் செய்ததால், சபையின் சரித்திரத்தைத் தொடர்ச்சியாகக் கூற சந்தர்ப்பம் எழவில்லை. ஆகையால் இந்த அத்தியாயத்தில் தேவ ஆவியானவர் யோவானுக்கு வெளிப்படுத்தின வண்ணமாக, எபேசு சபை காலம் தொடங்கி கடைசி காலம் முடியவுள்ள காலங்களில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களை நாம் தொடர்ச்சியாகக் கூற முற்படுவோம். நாம் ஏற்கனவே கூறியவைகளை ஒழுங்குபடுத்திக் கூறுகிறோமேயன்றி புதிய வரலாறுகளை இதில் சேர்க்கப் போவதில்லை.

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் “சபை” என்று அழைக்கப்படுவது தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட மணவாட்டியைக் கொண்ட கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையை மாத்திரம் குறிக்காமல், உண்மையான கிறிஸ்தவர்களையும், பெயர் கிறிஸ்தவர்களையும் கொண்ட பொதுவான சபையைக் குறிக்கின்றது என்று இந்த வியாக்கியானத்தின் பயனாக நாம் அறிந்து கொண்டோம். இஸ்ரவேலர் எல்லாரும் இஸ்ரவேலர் அல்ல; அது போன்று கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாரும் கிறிஸ்தவர்கள் அல்ல. அப்படியாயின், சபையானது, வித்தியாசப்பட்ட தன்மைகளைக் கொண்ட ஆவிகளால் இயங்கும் இரண்டு சபைகளைக் கொண்டது என்று நமக்குத் தெளிவானது. உண்மையான சபை பரிசுத்த ஆவியினால் வழிநடத்தப்பட்டும், கள்ளச்சபை அந்திக் கிறிஸ்துவின் ஆவியினால் வழிநடத்தப்பட்டும் வருகின்றன. இவ்விரண்டு சபைகளும் தேவனை அறிவதாகவும், தேவன் அவைகளில் அன்பு கூறுகிறாரென்றும் கூறிக்கொள்கின்றன. இரண்டும் தேவனுடைய வார்த்தைகளை எடுத்துக் கூறுவதாகக் கருதுகின்றன. இரண்டும், சில முக்கியமான சத்தியங்களை விசுவாசித்து சிலவைகளில் வித்தியாச பேதம் காண்பிக்கின்றன. இரண்டு சபையிலுள்ளவர்களும் கிறிஸ்துவின் நாமத்தைச் சூடிக்கொண்டு கிறிஸ்தவர்கள் எனப் பெயர் கொண்டு, கிறிஸ்துவோடு உரிமை பாராட்டுவதால், தேவன் அவர்களை உத்திரவாதமுள்ளவர்களாகக் கருதி, இருசாராரோடும் பேசுகிறார்.

இவ்விரண்டு திராட்சை செடிகளும் (சபைகளும்) ஒன்றாக, அடுத்தடுத்து வளர்ந்து, முதிர்வடைந்து கடைசி சபையின் காலமுடிவில் அறுவடை செய்யப்படும் என்பதை நாம் அறிந்துகொண்டோம். கள்ளச் சபை ஜெயங்கொண்டு உண்மையான சபையை நிர்மூலமாக்க முடியாது; அவ்விதமாகவே, உண்மையான சபையும் கள்ளச் சபையை இரட்சிப்பின் அனுபவத்துக்குள் கொண்டுவர முடியாது.

பரிசுத்த ஆவி கள்ளச் சபையைச் சார்ந்த இரட்சிக்கப்படாதவர்களின் மேலும் விழுந்து அற்புதங்களையும் அடையாளங்களையும் நடப்பிக்கும் என்னும் வியப்புள்ள சத்தியத்தை நாம் அறிந்தோம். யூதாஸ் பிசாசு என்று அழைக்கப்பட்டாலும், பரிசுத்த ஆவியின் ஊழியத்தைச் செய்தான் என்று வேதம் கூறுகிறது.

இவைகளை மனதில் கொண்டவர்களாய், ஏழு சபையின் காலங்களில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களை நாம் தொடர்ச்சியாய் கவனிப்போம்.

சபையானது பெந்தேகோஸ்தே நாளன்று பிறந்தது. முதலாம் ஆதாம் தேவனுடைய கரத்திலிருந்து ஒரு மணவாட்டியைப் பெற்றான். அவள் சிறிது காலம் கற்புள்ளவளாக ஜீவித்தாள்; அவ்விதமாக, பிந்தின ஆதாம் பெந்தேகோஸ்தேயன்று கற்புள்ள ஒரு மணவாட்டியைப் பெற்றார். அவள் தன்மையாய், கற்புள்ளவளாய் சிறிது காலம் ஜீவித்தாள். “மற்றவர்களில் ஒருவரும் அவர்களுடனே சேர்த்துணியவில்லை”(அப்5.13). “இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களைக் கர்த்தர் அனுதினமும் சபையிலே சேர்த்துக்கொண்டு வந்தார்”. (அப் 2.47). இது எவ்வளவு காலம் நீடித்தது என்பதை நாமறியோம். ஒருநாள் ஏவாள் சாத்தானால் சோதிக்கப்பட்டு வஞ்சிக்கப்பட்டதுபோல், சபையும் அந்திக் கிறிஸ்துவின் ஆவிநுழைந்ததனால் கறைபட்டது. “வருமென்று நீங்கள் கேள்விப்பட்ட அந்திக் கிறிஸ்துவினுடைய ஆவி அதுவே, அது இப்பொழுதும் உலகத்தில் இருக்கிறது” (1 யோவன் 4.3). முதல் சபையின் மணவாட்டியைக் குறித்து இயேசு “ஆனாலும், நீ ஆதியில் கொண்டிருந்த அன்பைவிட்டாய் என்று உன்பேரில் எனக்குக் குறைஉண்டு. ஆகையால், நீ இன்ன நிலமையிலிருந்து விழுந்தாயென்பதை நினைத்து, மனந்திரும்பி, ஆதியில் செய்த கிரியைகளைச் செய்வாயாக” (வெளி 2. 4-5) என்று கூறினார். ஆதாம் ஏவளை அறிவதற்கு முன்பே சாத்தான் அவளை அறிந்தான்; அவ்வாறே ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கல்யாண விருந்துக்கு முன்னர் அவன் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகிய சபையை வஞ்சித்தான். வெளி 2.6ல் கூறப்பட்ட நிக்கோலாய் மதஸ்தரின் கிரியைகள் சபைவிழுவதற்குக் காரணமாயிருந்தன. முதல் சபை தேவனுடைய சுத்த வசனத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் பின்வாங்கிப் போனது. சபையானது வார்த்தை நிறைவேற தேவன் பேரில் பூரணமாய் சார்ந்திருக்க வேண்டுமென்றும், மனிதனால் அரசாட்சி செய்யப்படக்கூடாது என்றும் தேவனுடைய நிபந்தனையை உதறித் தள்ளிவிட்டு, உலக அரசாங்கத்தைப் போன்று சபை அரசாங்கத்தை நிறுவி மனிதர் சபையின்மேல் அதிகாரஞ் செலுத்த சம்மதித்தது. இதுதான் நிக்கோலாய் மதஸ்தரின் கொள்கையாகும். இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் செய்வதையே முதல் சபையிலுள்ளவர்கள் செய்தனர். அவர்கள் வார்த்தையையும் ஆவியானவரையும் நிராகரித்து மனித அரசாட்சியை ஏற்படுத்தினர்.

இதன் காரணமாக, மரணம் சபையினுள் பிரவேசித்தது. ஆனால் ஆவியானவர், முதலாம் சபையின் காலத்தில், ஜெயங்கொள்ளுகிறவனுக்கு தேவனுடைய பரதீசின் மத்தியிலிருக்கிற ஜீவவிருட்சத்தின் கனியைப் புசிக்கக் கொடுப்பதாக வாக்களிக்கிறார் (வெளி 2.7) சபை மரணவிருட்சத்தில் (அதாவது ஸ்தாபனங்கள் உண்டாக்கிக் கொண்ட கள்ளச் சபையில்) பங்கு கொண்டது. அது முடிவில் அக்கினிக் கடலில் பங்கடையும். இப்பொழுது ஜீவவிருட்சத்தைச் சுடரொளி பட்டயத்தையுடைய கேரூபின்கள் காவல் காப்பதில்லை. தேவன் ஏதேன் தோட்டத்தை விட்டுப் போனதுபோல், இப்பொழுது சபை நடுவிலிருந்து புறப்பட்டுப் போவதில்லை. அவர் கடைசி சபையின் காலம் வரைக்கும் தம்முடைய சபையின் மத்தியில் இருந்து, எல்லாரையும் அழைக்கிறார்.

எபேசு சபையின் தூதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட செய்தி எபேசு பட்டினத்திலிருந்த சபைக்கல்லு; அது எபேசு சபையின் காலத்திற்கு உரியதாகும் என்பதை நீங்கள் அறியவேண்டும். அந்தக் காலத்தில், கோதுமையும் களையும் பற்றிய உவமையில் கூறப்பட்ட வண்ணம், சத்தியமும், தவறும் விதைக்கப்பட்டன. சபையின் காலங்களை, சாகுபடி செய்யும் நிலமாகக் கருதுவோமாயின், அதில் கோதுமையும் களைகளும் காணப்படுகின்றன. கள்ளச் சபை ஸ்தாபனமுண்டாக்கிக் கொண்டு, குருக்களாட்சியை ஏற்படுத்தி, வார்த்தையைப் புறக்கணித்து, உண்மையான கிறிஸ்தவனை எதிர்க்கத் தலைப்பட்டது.

களைகள் எப்பொழுதும் செடிகளைக் காட்டிலும் செழித்து வளரும். களையாகிய சபை முதலாம் சபையின் காலத்தில் துரிதமாக வளர்ந்தது. அதே சமயத்தில், கோதுமையாகிய சபையும் செழித்தோங்கியது. முதலாம் சபையின் கால முடிவில், நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் கிரியைகள் கள்ளச் சபையில் தழைத் தோங்கின. இவைகளை உண்மையான சபையிலும் பரப்ப முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. இதன் விளைவாக வேதத்திற்கப்பாற்பட்ட கண்காணிப்பாளர் என்னும் பட்டத்தைப் பாலிகார்ப் போன்ற வரும் சூடிக்கொண்டனர். அல்லாமலும், முதலாம் சபை ஆதியில் கொண்டிருந்த அன்பை விட்டது. விவாகமான பிறகு சில வருஷங்கள் மணவாட்டி மணவாளனுடன் காண்பிக்கும் அன்பிற்கு ஒத்ததாக இந்த ஆதி அன்பு உண்டாயிருந்தது. ஆனால் அந்தச் சபையின் காலத்தில், பூரண அன்பு தணிந்து, தேவன் புறக்கணிக்கப்பட்டார்.

இயேசு கிறிஸ்து தம்முடைய சபையின் மத்தியிலே உலாவி, தம்முடைய வலது கரத்தில் தூதர்களை ஏந்திக்கொண்டிருப்பதாக வெளி 2.1. விவரிக்கிறது. மணவாட்டி பாவநிலையில் விழுந்து, சபையில் சத்தியமும் தவறும் காணப்பட்டாலும், தேவன் அதைக் கைவிடவில்லை. சபை அவருக்கே உரிமையானது. ரோமர் 14. 7-9, இதை

பின்வருமாறு விவரிக்கிறது. “நம்மில் ஒருவனும் தனக்கென்று பிழைக்கிறதுமில்லை, ஒருவனும் தனக்கென்று மரிக்கிறதுமில்லை. நாம் பிழைத்தாலும், கர்த்தருக்கென்று பிழைக்கிறோம்; நாம் மரித்தாலும் கர்த்தருக்கென்று மரிக்கிறோம்; ஆகையால் பிழைத்தாலும், மரித்தாலும் நாம் கர்த்தருடையவர்களாயிருக்கிறோம். “கிறிஸ்துவும் மரித்தோர் மேலும் ஜீவனுள்ளோர் மேலும் ஆண்டவராயிருக்குப் பொருட்டு, மரித்தும் எழுந்தும் பிழைத்துமிருக்கிறார்”. சிலுவையின் மரணத்தினால், அவர் உலகத்திலுள்ள அனைவரையும் கிரயத்துக்கு வாங்கிக் கொண்டார். அவர்கள் அவருடையவர்கள். அவர் மரித்தோர் மேலும் ஜீவனுள்ளோர் மேலும் ஆண்டவராயிருக்கிறார். (இது உரிமையைக் குறிப்பதேயன்றி, உறவைக் குறிப்பதல்ல). ஜீவனையும் மரணத்தையும் கொண்ட அந்தச் சபையின் நடுவில் அவர் உலாவிக் கொண்டிருக்கிறார்.

முதலாம் சபையின் காலத்தில் நடப்பட்டது. காலங்கள்தோறும் வளர்ந்து, கடைசி சபையின் காலத்தில் முதிர்வடைந்து அறுவடை செய்யப்படும். அவ்வாறே சிமிர்னா சபையின் காலத்தில், சபையின் சரித்திரம் எபேசு சபையிலுண்டாயிருந்ததைக் காட்டிலும் அதிக சம்பவங்களைக் கண்டதாயிருந்தது, அவை பரிசுத்த ஆவியினால் நமக்கு வெளிப்படுகிறது.

இந்தச் சபையின் காலத்தில், கள்ளச் சபை உண்மையான சபையின்மேல் கொண்ட வெறுப்பு அதிகப்பட்டது. கள்ளச் சபையிலுள்ளவர்கள் உண்மையான விசுவாசிகளை விட்டுப் பிரிந்தனர். (வெளி 2.9). அவர்கள் பொய்யர். அவர்கள் யூதராயிராமல் தங்களை யூதரென்று அழைத்துக்கொண்டனர். தேவன் அவர்களை நிர்மூலமாக்கினாரா? இல்லை. “அறுவடையின் காலம் வரை இரண்டையும் வளரவிடுங்கள்” என்று அவர் கூறுகிறார். “ஆண்டவரே உம்முடைய ஜனங்களை அவர்கள் கொன்றுபோடுவதால் அவர்களை நீர் நிர்மூலமாக்க வேண்டும்” என்று கூறினாலும் அவர் “அவர்களை விட்டுவிடுங்கள்; ஆனால் மணவாட்டியே, நீ மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு, என்னில் இன்னும் அதிகமாக அன்புகூருவாயாக” என்று கூறுகிறார்.

கள்ளச் சபை சாத்தானால் உண்டானது என்பதை நாமறிவோம். அச்சபையிலுள்ளவர்கள் சாத்தானால் கூட்டப்படுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் தேவனுடைய நாமத்தில் கூடி, அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குச் சொந்தமானவர்கள் என்று பொய் சொல்கின்றனர். அவர்கள் பிரசங்கம் செய்து, போதித்து, ஞானஸ்நானம் கொடுத்து, தேவனை வழிபட்டு, கிறிஸ்து நியமித்த சபை ஒழுங்குகளில் பங்கு கொள்ளுகின்றனர்; என்றாலும், அவர்கள் தேவனால் உண்டானவர்களல்ல, ஆனால் அவர்கள் தேவனைச் சார்ந்தவர்களென்று கூறிக்கொள்வதால், தேவன் அவர்களைக் குற்றப்படுத்துவார்.

ஒவ்வொரு சபையின் காலத்திலும் அவர் அவர்களைக் கடிந்துகொள்ளுகிறார். அவர்கள் பிலேயாமை நமக்கு நினைப்பூட்டுகின்றனர். பிலேயாம் ஒரு தீர்க்கதரிசியின் ஊழியத்தைச் செய்தான். சுத்த மிருகங்களைப் பலிசெலுத்தி தேவனை அவன் அணுகமுடியும் என்று நன்கு அறிந்திருந்தான். ஆனாலும் அவன் வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படியாத தீர்க்கதரிசியாயிருந்தான். பாலாக்கிடம் அவன் போகக்கூடாது என்று தேவன் கட்டளையிட்டிருந்தாலும், அவன் பண ஆசை கொண்டவனாய், செல்வாக்கை வாஞ்சித்து, எப்படியாயினும் பாலாக்கைக் காணமுயன்றான். ஆகையால் அவன் போகத் தேவன் சம்மதித்தார். பிலேயாமின் “இருதய வாஞ்சை” காரணமாகத் தேவன் அவன் செல்ல அனுமதித்தார், அப்படியாயின் தேவன் அவருடைய சிந்தனையைச் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப மாற்றிக்கொண்டாரா? அல்ல. பிலேயாம் சென்றாலும், தேவன் அவருடைய சித்தத்தை நிறைவேற்றினார். இஸ்ரவேலர் எவ்வாறாயினும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டனர். தேவனுடைய சித்தத்தைப் பிலேயாம் ரத்து செய்ய முடியாது. என்ன நேரிட்டாலும், தேவன் தம்முடைய சொந்த வழியை நிர்ணயித்திருந்தார். வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படியாததனால், பிலேயாம் ஆசீர்வாதத்தை இழந்தான். இன்றைக்கு இதுதான் சம்பவிக்கிறது. பெண் பிரசங்கிகளும், ஸ்தானபங்களும் கள்ளபோதகங்களும் வேதத்திற்கு மாறாக இன்று தோன்றி, மக்கள் இவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு தேவனை வழிபடுகின்றனர். பிலேயாமைப் போன்று அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் வரங்களைப் பெற்று, தேவன் அவர்களிடம் பேசினதாகக் கூறுகின்றனர். தேவன் அவர்களோடு பேசினார் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. அவர் பிலேயாமோடு இரண்டாம் முறை பேசினதுபோல் இவர்களோடு பேசுகிறார். பிலேயாம் வார்த்தைக்கு மேலாகத் தன் இருதயத்தின் வாஞ்சை நிறைவேற வேண்டும், என்று விரும்பியபோது, தேவன் அதை அவனுக்கு அருளினார்; ஆனாலும் கடைசியில் தன் சொந்த சித்தத்தை அவர் நிறைவேற்றினார். இன்றைக்கும், மக்கள் வார்த்தையைப் புறக்கணித்ததால், தங்கள் இருதயத்தின் வாஞ்சை நிறைவேறத் தேவன் அனுமதிக்கிறார். எவ்வாறாயினும் தேவனுடைய சித்தம் முடிவில் நிறைவேறும். ஆமென், இதை நீங்கள் புரிந்துகொண்டீர்கள் என நம்புகிறேன். மற்றைய சபையின் காலங்களில் நடந்த சம்பவங்களைத் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள இது உதவுவதல்லாமல், வார்த்தையையும் தேவனுடைய சித்தத்தையும் நிராகரித்த மக்கள் ஆவிக்குரிய வரங்களை வெளிப்படுத்தி, வெளித்தோற்றத்தில் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாகக் காணப்படும் காரணத்தையும் புரிந்துகொள்ள இது உதவும்.

இந்தக் கடைசி காலத்தில் செய்தி தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. சபையின் காலங்களிலெல்லாம்” அடிமையானவளிடத்தில் பிறந்தவன் புறம்பே தள்ளப்படும்வரை சுயாதீனமுள்ளவளிடத்தில் பிறந்தவனைத் துன்பப்படுத்துவான்” என்னும் பழைய

ஏற்பாட்டின் சத்தியம் நிலைநின்றது. சாத்தான் பெயர்க்கிறிஸ்தவர்களின் மூலம் தன்னுடைய வெறுப்பையும் நிந்தையையும் உண்மையான கிறிஸ்தவர்களின் மேல் பொழிந்தான். லவோதிக்கேயா சபையின் கால முடிவில் கள்ளச்சபை தேவனால் வேரோடு பிடுங்கப்படும் வரை, இது அதிகரித்துக் கொண்டே வரும்.

மூன்றாம் சபையின் காலத்தில் உலகப் பிரகாரமான சபை (கள்ளச் சபை) நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் கிரியைகளைப் போதகமாகக் கைக்கொள்ளும் என்று ஆவியானவர் தீர்க்கதரிசனமாக உரைத்தார். வேதப்பிரகாரமாக மூப்பர்கள் சபைகளில் நியமிக்கப்பட்டு, வார்த்தை போதிக்கப்படுவதை இச்சபை நிராகரித்து நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் கிரியைகளைப் புகுத்தி, மனிதனுக்கும் தேவனுக்குமிடையே குருக்களாட்சியை ஏற்படுத்தி, சபையோருக்குள்ள உரிமையைக் கைப்பற்றியதால், குருமார்கள் சபையோர்களை ஆளத் தொடங்கினர். இந்தக் கிரியைகள் போதகமாக இச்சபையின் காலத்தில் மாற்றப்பட்டு, தேவனுடைய வார்த்தையாக நிலைநிறுத்தப்பட்டது. இது தேவனுடைய வார்த்தையல்ல என்பது திண்ணம். அது அந்திக்கிறிஸ்துவின் போதகமாகும்.

மக்களாட்சியை சபை ஏற்படுத்தியதால், அது அரசியலில் ஈடுபட ஆரம்பித்தது, இதை ஒரு கொடிய சக்கரவர்த்தி வரவேற்று, சபை அரசியலையும் (Church Politics), ராஜ்ய அரசியலையும் (State Politics) ஒன்றாக இணைத்து, சாத்தானின் தவறான மார்க்கத்தைக் கைக்கொள்ளும் கள்ளச் சபையை நிலைநாட்டினார். அநேக சக்கரவர்த்திகள் விடுத்த சாசனங்களின் மூலம் கள்ளச் சபை அரசாங்க அதிகாரத்தைப் பெற்று, உண்மையான சபையை நிர்மூலமாக்கி வந்தது.

உண்மையான சபையும் நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகங்களைச் சிறிதளவு பின்பற்றியது வருந்தத்தக்கது; ஆனால் கள்ளச் சபையைப் போன்று அவர்கள் நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் கொள்கைகளைப் போதகமாக நிர்மாணிக்கவில்லை. உண்மையான சபையின் கண்காணிகளாய் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் சபையின் மேலுள்ள உத்திரவாதத்தைக் காட்டிலும் சற்று அதிகமான உத்திரவாதம் பெற்றவர்களாக எண்ணினர். பவுல் எண்ணியவிதமாய் இவர்கள் இச்சபையின் காலத்தில் அதிகாரம் வகிக்கவில்லை. பவுல் மக்களை எல்லா அதிகாரத்தையுடைய தேவனிடத்தில் வழிநடத்தினான். ஆனால் சபையின் கண்காணிப்பாளர்கள் தேவனுடைய வழிநடத்துதலோடு கூட மனிதனுடைய வழிநடத்துதலையும் நோக்கியிருந்தனர், ஆகையால் உண்மையான சபையும் மனிதனின் வழிநடத்துதலினால் கறைபட்டது. கள்ளச்சபை நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகத்தை நிலைநிறுத்தி, குருக்களாட்சியை ஏற்படுத்தியது. அடுத்தபடியாக அது “சாத்தானின் ஆழத்தை” அடைந்து பிலேயாமின் போதகத்தைக் கைக்கொண்டது.

பிலேயாமின் போதகம் வெளி 2.14ல் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மோவாபியரையும் இஸ்ரவேலரையும் ஒன்றுகூட்டுவதன் மூலம் இஸ்ரவேலரை எவ்வாறு வழிதவறச் செய்ய முடியும் என்பதைப் பிலேயாம் பாலாக்குக்குக் கற்பித்தான். இந்தக் கூட்டத்தில் இஸ்ரவேலர் தேவனுடைய வார்த்தைக்கு முரண்பட்ட இரண்டு காரியங்களைச் செய்வர் என்று பிலேயாம் அறிந்திருந்தான். பாலாக் தன் ராஜ்யத்தை இழந்து போகாமலிருக்க, அக்காலத்தில் ஆவிக்குரிய புகழ்பெற்ற பிலேயாமின் உதவியை நாடினான். பிலேயாமின் ஆலோசனை இஸ்ரவேலரை கண்ணியில் வீழ்த்தி அவர்களை நிர்மூலமாக்கியது. அவனுடைய ஆலோசனை இருவகைப்பட்டது. முதலாவது, அவர்கள் ஒன்றுகூட வேண்டும். இரண்டாவதாக, அவர்களிடையே காணப்பட்ட கருத்து வேற்றுமைகளைக் கலந்தாலோசிப்பதன் மூலம் நிவிர்த்தி செய்ய வேண்டும். இதன் விளைவால் ஏற்படும் ஒற்றுமை அதிக காலம் நீடிக்கும். அவர்கள் ஒன்றுகூடுவதை எவ்வாறாயினும் சாதித்துவிட்டால், அதற்குப் பின்பு இஸ்ரவேலர் விருந்தளிப்போரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, ஒன்றாக வழிபட்டு, இன்னும் தேவனுக்குப் பிரியமில்லாத அநேக காரியங்களைச் செய்வர். இது பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்திலுண்டாயிருந்த தேவனுடைய சபைக்கு மாத்திரம் சம்பவிக்கவில்லை; புதிய ஏற்பாட்டின் காலத்திலிருந்த சபைக்கும் இது சம்பவித்தது. கான்ஸ்டன்டைன் என்னும் சக்கரவர்த்தி பாலாக்கைப் போன்று தன்னுடைய ராஜ்யத்தை ஸ்திரப்படுத்த விரும்பினான். ஆகையால் கிறிஸ்தவர்களின் ஆதரவைப் பெற எண்ணி, அவன் பெயர் கிறிஸ்தவர்களையும், ரோமாபுரியின் முதல் சபையிலுள்ளவரையும் வரவழைத்தான் அதன் பலனாக கி.பி. 325ல் நிசயா மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. கான்ஸ்டன்டைனுடைய அழைப்பிற்கிணங்கி, உண்மை கிறிஸ்தவர்களும், பெயர் கிறிஸ்தவர்களும் இம்மாநாட்டில் ஒன்று கூடினர். உண்மை கிறிஸ்தவர்கள் அந்தக் கூட்டத்திற்குச் செல்லவேண்டிய அவசியம் உண்டாயிருக்கவில்லை. இவ்விருவரையும் ஒன்று படுத்த கான்ஸ்டன்டைன் எவ்வளவாக முயற்சித்த போதிலும், உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள் ஒன்று சேர இணங்காமல் வெளிவந்தனர். அந்த ஐக்கியத்தில் சேர சம்மதித்தவர்களுக்கு, கான்ஸ்டன்டைன் அரசாங்க பொக்கிஷத்திலிருந்து ஐசுவரியத்தைக் கொடுத்து, அரசியல் ஆதிக்கத்தைக் கொண்டும் இராணுவ பலத்தைக் கொண்டும் சபையைத் தாங்கினான். ஜனங்கள் விக்ரிகாராதனை யையும் மரித்தவர்களை வழிபடுவதையும் கடைபிடிக்கத் தொடங்கினர், விக்ரிகங்களுக்குப் பரிசுத்தவான்களின் பெயர்கள் சூட்டப்பட்டு, அவைகள் ஆலயங்களில் வைக்கப்பட்டன. ஜனங்கள் மரித்தவர்களுக்கும் பரிசுத்தவான் களுக்கும் ஜெபம் ஏற்றெடுக்கக் கற்பிக்கப்பட்டனர். மனிதனுக்குத் தேவையான உணவாகிய தேவனுடைய வார்த்தைக்குப் பதிலாகப் பிரமாணங்களும் கொள்கைகளும், ஆசாரங்களும் கொடுக்கப்பட்டன; அவைகள் கைக்கொள்ளப் படவேண்டுமென்று அரசாங்கமும் வற்புறுத்தியது, அன்றியும் மூன்று

கடவுள்கள் உண்டு என்று மக்கள் போதிக்கப்பட்டு, ஒரே உண்மையான தேவனின் மூன்று பட்டப் பெயர்களால் இக்கடவுள்கள் அறியப்பட்டனர். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்திலுள்ள ஞானஸ்நானம் புறக்கணிக்கப்பட்டு, இதற்குப் பதிலாக மூன்று பட்டப் பெயர்களைக் கொண்ட அஞ்ஞான ஞானஸ்நானம் கைக்கொள்ளப்பட்டது.

உண்மையான விசுவாசிகள் அங்கு சென்றிருக்கக்கூடாது. அவர்கள் ஏற்கனவே பெரும்பான்மையாக சத்தியத்தை இழந்து விட்டிருந்தனர். ஆனால் இதற்குப் பிறகு, தேவத்துவத்தின் உண்மையை அவர்கள் மறந்து, மூன்று பட்டங்களைக் கொண்ட ஞானஸ்நானத்தைக் கைக்கொள்ள ஏதுவுண்டு.

இந்த பிலேயாமின் போதகத்தைக் கவனமாய் சிந்தியுங்கள். நேர்மையிழந்த குருமார்கள் மக்களை அவிசுவாசமாகிய பாவத்தில் நடத்தி, அவர்களிடம் ஜனங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள திறம்பட சூழ்ச்சி செய்தனர். குருமார்கள் நெறிதவறி, தங்களுக்குள் அரசியலதிகாரத்தைத் தேடிக்கொண்டதே நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகமாகும். அவர்கள் ஏற்படுத்தின பிரமாணங்களையும், ஆசரிப்பு முறைகளையும் கைக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஜனங்களை வற்புறுத்தி, அவர்களைத் தங்களோடு சேர்த்துக் கொண்டதே பிலேயாமின் போதகமாகும். ஆம், சபையின் பிரமாணங்களும், கொள்கைகளும் ஜனங்களை ஜீவனற்ற சபையில் ஒன்று சேர்த்து அவர்களை நிர்மூலமாக்கியது. இதுதான் ரோமன், கத்தோலிக்க சபையின் போதகம். அந்தச் சபையிலுள்ள வர்கள் வார்த்தையினால் போஷிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் கிறிஸ்தவ பெயர்களைக் கொண்ட பாபிலோன் அஞ்ஞான வழக்கங்களாகிய விக்ரிகாரா தனையால் போஷிக்கப்பட்டனர். ரோமன் கத்தோலிக்க சபையின் ஆவியும் போதகமும் இன்று ஸ்தாபனங்களாக பிராடெஸ்டென்டுகளினிடையில் காணப்படுகின்றன. நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகம், ஸ்தாபனங்கள் ஏற்பட்டு, அவை மனிதனால் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதே. இதன் காரணமாக ஆவியானவர் சபையினின்று தள்ளப்பட்டார். சபையில் பிரமாணங்களைப் புகுத்தி, வார்த்தையைப் புறக்கணிப்பதே பிலேயாமின் போதகம். இந்தநாள் வரைக்கும், தேவனுடைய மக்களில் அநேகர் இந்த ஸ்தாபனத்தில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். தேவன் அவர்களை நோக்கி, “என் ஜனங்களே, நீங்கள் அவளுடைய பாவங்களுக்கு உடன்படாமலும், அவளுக்கு நேரிடும் வாதைகளில் அகப்படாமலும் இருக்கும்படிக்கு அவளை விட்டு வெளியே வாருங்கள்” என்று கூக்குரலிடுகிறார். அவர்கள் சத்தியத்தை அறியாதவர்களாயிருக்கின்றனர். ஆனால் மணவாட்டி எடுக்கப்படுதல் இந்நேரம் சம்பவிக்குமாயின், அவர்கள் கைவிடப்படுவர். தேவனுடைய நியாயத் தீர்ப்பில் அறியாமையைக் கோரி அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது.

குருமார்கள் தங்களுக்கென ஐக்கியத்தை உண்டாக்கிக் கொண்டு, வித்தியாசமான பதவிகளை ஏற்பதும், பதவி உயர்வடைவதும் அந்திக்கிறிஸ்து ஆவியின் தம்மைகளை வெளிப்படுத்தும் செயல்களாகும். இதன் மூலம் மனித ஆலோசனை வார்த்தைக்கு மேலாக முக்கியத்துவம் அடைகிறது. ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்த எந்த மனிதனும் அந்திக்கிறிஸ்துவின் மார்க்கத்தில் பங்கு கொள்ளுகிறான். நான் ஜனங்களை விரோதிப்பதில்லை. மார்க்க ஒழுங்குகளையே நான் எதிர்க்கிறேன் என்பதைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

சபையும் அரசாங்கமும் ஒன்றுபட்ட பின்னர், இருளின் காலங்கள் தோன்றுவதற்கு அவசியமான அனைத்தும் தயாராகிவிட்டன. ஆயிர வருஷ காலமாக சபையானது சாத்தானின் ஆழத்தில் மூழ்கி அந்தகாரமடைந்திருந்தது, ஜனங்கள் நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகத்தையும், பிலேயாமின் போதகத்தையும் கைக்கொண்டு, அரசியல், பொருளாதார ஆதரவைப் பெறும்போது, அவர்கள் யேசுபேல் போதகத்தை நோக்கிச் செல்கின்றனர். நான்காம் சபையின் காலத்தைக் குறித்து சிந்திக்கும்போது, யேசுபேல் என்பவன் அஸ்தரோத்தின் ஆசாரியனும், சீதோனியரின் ராஜாவாகிய ஏத்பாகாலின் குமாரத்தியென்று நாம் கூறினோம். ஏத்பாகால் என்பவன் ஒரு கொலைக்காரன் யேசுபேல் இஸ்ரவேலின் ராஜாவாகிய ஆகாபை அரசியல் காரணங்கொண்டு மணந்தான். அவள் லேவியர்களைக் கொலைசெய்து, அஸ்தரோத்துக்கும் (வீனஸ்), பாகாலுக்கும் (சூரிய தேவன்) ஆலயங்களை எழுப்பி, மக்கள் இத்தெய்வங்களை வழிபட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினாள். அவள் ஒரு போதகத்தை உருவாக்கி, அதைக் கட்டாய முறையில் ஆசாரியர்களைக் கொண்டு மக்களுக்குப் போதித்தாள். இருளின் காலங்களில் பெயர் கிறிஸ்தவ சபை எவ்வாறிருந்தது என்பதை நாம் இப்போது அறியலாம். அவர்கள் தேவனின் நாமத்தையும் தேவத்துவத்தின் பட்டப் பெயர்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு, வேதப்பிரகாரமான சிலகொள்கைகளைக் கடைபிடித்தாலும், தேவனுடைய வார்த்தையை அவர்கள் முற்றிலுமாகக் கைவிட்டனர். வேதத்திலிருந்து தெரிந்தெடுத்தவைகளின் அர்த்தத்தை அவர்கள் சௌகரியத்திற்கேற்ப மாற்றி அமைத்தனர். அவர்களின் அத்தியட்சகர்களும் உயர்ந்த பதவியேற்ற குருமார்களும் அநேக கிரந்தங்கள் எழுதினர். போப்புகள் தங்களைப் பிழையற்றவர்கள் என்று கூறிக்கொண்டு, தேவனிடத்திலிருந்து வெளிப்பாட்டைப் பெற்று அதை மக்களுக்கு எடுத்துரைப்பதாகக் கூறினர். அவர்கள் தங்கள் போதகங்களை குருமார்களுக்குப் போதித்தனர்; குருமார்கள் மக்களைப் பயமுறுத்தி இவைகளை விசுவாசிக்கும்படி செய்தனர். கருத்து வேற்றுமை கொண்ட எவரும் கொல்லப்பட்டனர். இல்லையேல் சபையிலிருந்து பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டனர். சபை மக்களின் மேல் முழுவதும் ஆதிக்கம் செலுத்தி உண்மையான கிறிஸ்தவர்களை

நிர்மூலமாக்க வேண்டுமென்று கருதி, அவர்களின் இரத்தத்தைக் குடித்தது. இவர்களில் பெரும்பாலோர் கொல்லப்பட்ட தால், வார்த்தையும், பரிசுத்த ஆவியின் கிரியைகளும் அழிந்து போகுமென்று ஐயமேற்பட்டது. ஆனால் உண்மையான சபை போராடிப் பிழைத்தது. தேவன் தம்முடைய சிறுமந்தையைப் பாதுகாத்ததன் காரணமாக, ரோம சபை அவர்களின் உடல்களை அழித்தாலும், அவர்களுக்குள்ளிருந்த ஆவியை அழிக்க முடியவில்லை. பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையினால் சத்தியம் ஒளி வீசியது.

நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகமும், பிலேயாமின் போதகமும், யேசுபேலின் போதகமும் மூன்று வித்தியாசமான ஆவிகளின் கொள்கைகளைக் கொண்டதல்ல. அவை ஒரே ஆவியின் வித்தியாசமான கிரியைகளாகும். ஸ்தாபனங்கள் உண்டாகக் காரணமாயிருந்த அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஆவியின் தன்மைகள் மூன்று வித்தியாசமான கட்டங்களில் காணப்படுகின்றன. குருமார்கள் தங்களைச் சபையோரிடமிருந்து பிரித்துக்கொண்டு குருக்களாட்சியை ஏற்படுத்தியவுடன், அவர்கள் ஜனங்களை ஸ்தாபனங்களின் மூலம் கட்டுப்படுத்தி, தேவனுடைய வார்த்தைக்குப் பதிலாக பிரமாணங்களையும், கொள்கைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள வற்புறுத்தி, ஆசாரங்களுக்கும் வழிபாட்டின் முறைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கத்தூண்டி, அவர்களை அடக்கி ஆண்டனர். அந்திக் கிறிஸ்துவின் மார்க்கம் தேவனுடைய வார்த்தையின் மூலம் வல்லமையைப் பெறாமல் தன் சொந்த கள்ளத் தீர்க்கதரிசனங்களால் வல்லமை பெற்று, அதே சமயத்தில் கிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் அறியப்பட்டது.

சத்தியம் அழிந்துவிடுமோ என்ற நிலை ஏற்பட்டபோது, ஜனங்கள் ரோமன் கத்தோலிக்க சபையின் கேடுபாடான வழக்கங்களை எதிர்க்கத் தொடங்கினர். அந்தச் சபையின் போதகத்தையும் அதன் நடத்தையையும் தேவன் அங்கீகரிக்க முடியாது என்ற எண்ணம் மக்களிடையே தோன்றியது. ஆனால் இந்த எதிர்ப்புகளை ரோம சபை அவமதித்து, அவைகளை நசுக்கிப்போட்டது. அப்பொழுது தேவன் தம்முடைய சுயாதிபத்திய கிருபையினால், சீர்திருத்தம் உண்டாக்க மாட்டின் லூதர் என்னும் தூதனை அனுப்பினார். “விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதலைக்” குறித்து லூதர் பிரசங்கித்த போது, உண்மையான சபை முதல் முதலாக அதிகம் செழித்து வளர ஆரம்பித்தது. பெயர் கிறிஸ்துவ சபை அரசாங்க அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்ததால், அரசாங்கம் உண்மையான விசுவாசிகளை எதிர்க்கத் தொடங்கியது. இங்குதான் லூதரும், உண்மையான விசுவாசிகளும் தவறு செய்தனர். உண்மையான சபைக்கு அரசாங்கம் பொருளுதவி செய்ய அவர்கள் சம்மதித்தனர். இதன் விளைவாக, இக்காலத்தில் தேவனுடைய வார்த்தை அதிகமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அரசியல் வல்லமையில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்ததனால் லூதரைச் சார்ந்தவர்கள் இச்சபையின் கால முடிவில் ஒரு

ஸ்தாபனமுண்டாக்கிக் கொண்டனர். லூதரின் காலத்தில், கள்ளச் சபையை விட்டுப் பிரித்து வந்தவர்கள் வேசியின் குமாரத்தியாகிய ஸ்தாபனமாக மாறி, நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகத்தையும், பிலேயாமின் போதகத்தையும் பின்பற்றினர். இவர்களிடையே சச்சரவு அதிகப்பட்டது. அவர்கள் ஒருவரையொருவர் துன்புறுத்திக் கொல்லவும் துணிந்தனர். இவையனைத்தும் அவர்கள் உண்மையான வித்துக்களல்ல என்பதை நிரூபிக்கின்றன. ஆயினும் ஒவ்வொரு சபையின் காலத்திலிருந்தது போன்று, இக்காலத்திலும் சிலபேர் உண்மையான வித்துக்களாயிருந்தனர்.

இக்காலத்தில் வார்த்தை சிறிதளவாகிலும் அறியப்பட்டதால் நான் தேவனை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன். சீர்திருத்தம் இச்சபையின் காலத்தில் தொடங்கியது. ஆனால் சபை இக்காலத்தில் உயிர் பெறவில்லை. அல்லது புதுப்பிக்கப்பட்டு பழைய நிலைக்குத் திருப்பப்படவில்லை. நிசயாவில் புதைக்கப்பட்ட கோதுமை மணியானது. இருளின் காலங்களில் அழுகி, இக்காலத்தில் சத்தியமாகிய ஒரு துளிர் விட்டு, லவோதிக்கேயா சபையின் காலத்தில், இயேசு வருவதற்குச் சற்று முன்பு, கோதுமைவித்து மணவாட்டியாக மாறி களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்படு மென்றும், களைகள் அறுவடை செய்யப்பட்டு அக்கினிக் கடலில் சுட்டெரிக்கப் படும் என்பதையும் இக்காலத்தின் சம்பவங்கள் நமக்கு அறிவுறுத்துகின்றன.

ஐந்தாம் சபையின் காலத்தில் தேவனுடைய வார்த்தை அச்சடிக்கப்பட்டு, மக்களிடையே அதிகமாக பரவியது. இதன் பலன் ஆறாம் சபையின் காலத்தில் காணப்பட்டது. இந்தச் சபையின் காலம் கோதுமை செடியின் பட்டுக் குஞ்சு காலம் (பஹ்ளங் ஹ்ஞங்) என்று நாம் முன்னமே கூறியுள்ளோம். கல்வி இக்காலத்தில் செழித்தோங்கியது. கல்வியறிவு படைத்த அநேகர் தேவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்து அவரைச் சேவித்தனர். சகோதர சிநேகம் இக்காலத்தில் அதிகமாக நிலை பெற்றது. அது திறந்த வாசலின் காலமாயிருந்தது. அதிகமாக நீடித்த கடைசி காலம் இதுவே. இதற்குப் பிறகு தோன்றும் லாவோதிக்கேயா சபையின் காலம் மிகவும் குறுகியதாயிருக்கும்.

மற்றெல்லாச் சபையின் காலங்களைக் காட்டிலும் ஆறாம் சபையின் காலத்தில் உண்மையான சபை அதிகமாக தழைத்தோங்கியது. கள்ளச் சபையின் செல்வாக்கு சிறிது சிறிதாகக் குறைவுபடத் தொடங்கியது. உண்மையான சபையிலுள்ளோர் சென்றவிடமெல்லாம், தேவன் வெளிச்சத்தையும், ஜீவனையும், சந்தோஷத்தையும் அளித்தார். கள்ளச் சபையின் கொடுரத்தன்மை அம்பலமானது, கள்ளச் சபை செல்வாக்கு பெற்றிருந்த காலங்களில் உண்மையான சபையை அறவே அழிக்க முடியாமற் போனவாறு, உண்மையான சபையும் இச்சபையின் காலத்தில் கள்ளச்சபையை இயேசு

கிறிஸ்துவிடம் திருப்ப முடியவில்லை. கள்ளச் சபை பதுங்கியிருந்து, கடைசி சபையின் காலத்தின் கடைசி பாகத்தில், தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களைத் தவிர மற்றெல்லாரையும் தன் பக்கம் இழுத்துக் கொள்ளக்காத்துக் கொண்டிருந்தது.

காலங்கள் தோறும் உண்டான தேவனுடைய மகத்தான அசைவுகள் நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் கொள்கைகளை ஒழிக்காமலிருந்தது வருந்தத்தக்கது. இந்த அசைவுகளின் காரணமாக சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொண்டவர், அக்கினி அணைந்த பின்னர் ஸ்தாபனங்கள் உண்டாக்கிக் கொண்டு, ஆவிக்குரிய மரணம் எய்தினர். இவர்களெல்லாரும் பெயர் கிறிஸ்தவர்கள்; என்றாலும் ரோமன் கத்தோலிக்க சபையைப் போன்று, இவர்கள் தாங்கள் செய்வதனைத்தும் சரியென்று எண்ணியிருந்தனர். கடைசி காலத்தில் குமாரத்திகள் ரோமாபுரியின் வேசியின் பாதுகாப்பையடைவதற்கென்று சகலமும் இச்சபையின் காலத்தில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுவிட்டன.

இப்பொழுது நாம் வாழும் கடைசி காலமாகிய லவோதிக்கேயா சபையின் காலத்திற்கு வருவோம். யூதர்கள் பாலஸ்தினாவில் குடியேறியதால், இது கடைசி காலமென்பதை நாமறிவோம். இது அறுவடையின் காலம். ஆனால் அறுவடையாகும் முன்பு, இரண்டு திராட்சை செடிகளும் (சபைகளும்) முதிர்வடைய வேண்டும்.

லூதரின் காலம் வசந்த காலமாயிருந்தது. வெஸ்லியின் காலம் வளர்ச்சிக்கேற்ற கோடைக் காலமாயிருந்தது. லவோதிக்கேயா சபையின் காலத்தில் அறுவடை தொடங்கி, களைகள் எரிக்கப்படுவதற்கென்று கட்டப்பட்டு, கோதுமை களஞ்சியங்களில் சேர்க்கப்படும்.

அறுவடை காலத்தில், கோதுமை மணி வேகமாக முதிர்வடைவதால், செடியின் வளர்ச்சி குறைவுபட்டு, கடைசியில் வளர்ச்சி முற்றிலுமாக நின்றுவிடும். அவ்வாறே இக்காலத்தில், கள்ளச் சபையிலுள்ளவர்கள் கம்யூனிஸம் போன்ற கொள்கைகளைத் தழுவுவதால், அதன் வளர்ச்சி குன்றிப் போகின்றது. கள்ளச்சபை மக்களின் மேல் செலுத்தின ஆதிக்கமும் குறைவுபட்டது, அநேகர் இன்றைக்கு வெளிப்புறத் தோற்றத்திற்காகவே ஆலயங்களுக்குச் செல்கின்றனர். அதைப் போன்று உண்மையான சபையும் இப்பொழுது வளருவதில்லை. எழுப்புதல் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்பவர்களும், இரட்சிக்கப்பட்டதன் அறிகுறியாக பீடத்தின் முன்னால் வந்து நிற்பவர்களும், உணர்ச்சி வசத்தால் அவ்வாறு செய்கின்றனரேயன்றி அவர்கள் உண்மையாக இரட்சிக்கப்படவில்லை, அவர்கள் ஆவிக்குரிய காரியங்களுக்குப் பதிலாக உலகப் பிரகாரமான காரியங்களை ஆசிக்கின்றனர், நோவாவும் அவனுடைய குடும்பமும் பேழைக்குள் பிரவேசித்து. தேவன் பேழையின் வாசலைப் பூட்டிய பிறகு, நியாயத்

தீர்ப்பைக் கொடுக்க தேவன் ஏழு நாட்கள் தாமதித்தார். அந்த ஏழு நாட்களில் ஒருவனாகிலும் தேவனிடத்தில் திரும்பவில்லை. நாம் வாழும் காலமும் நோவாவின் காலத்தைப் போன்றிருக்கிறது.

இது அறுவடையின் காலமாயிருப்பதால், கோதுமையையும் களைகளையும் முதிர்வடையச் செய்ய அநேகர் தோன்ற வேண்டியதாயிருக்கிறது, நேர்மையிழந்த அநேகரின் போதகத்தால் களைகள் வேகம் முதிர்வடைகின்றன. அவர்கள் ஜனங்களை வார்த்தையிலிருந்து அகலச் செய்கின்றனர். கோதுமை மணிகள் முதிர்வடைய, தேவன் தீர்க்கதரிசி - தூதனை அனுப்புகிறார். அவருடைய ஊழியத்தைத் தேவன் அற்புதங்களினாலும் அடையாளங்களினாலும் நிரூபிப்பார். தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் இவரை ஏற்றுக் கொள்வார்கள். முதலாம் சபை பவுலின் வார்த்தைகளுக்குச் செவி கொடுத்தது போன்று, இச்சபையும் தேவன் அனுப்பிய இந்தத் தூதனுக்குச் செவி கொடுக்கும், அது வார்த்தையை ஏற்றுக் கொள்வதால் முதிர்வடைந்து, வார்த்தையோடும் விசுவாசத்தோடும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் மகத்தான கிரியைகளைச் செய்யும் மணவாட்டியாகத் திகழும்.

கள்ளச் சபைகள் ஒன்றுபட்டு, உலக சபைகளின் ஐக்கியம் ஏற்படும், இந்த ஐக்கியம்தான் மிருகத்திற்கென்று உண்டாக்கப்பட்ட சொரூபமாகும். “பின்பு வேறொரு மிருகம் பூமியிலிருந்து எழும்பக் கண்டேன்; அது ஒரு ஆட்டுக்குட்டிக்கு ஒப்பாக இரண்டு கொம்புகளையுடையதாயிருந்தது, வலுசர்ப்பத்தைப் போலப் பேசினது. அது முந்தின மிருகத்தின் அதிகாரம் முழுவதையும் அதின் முன்பாக நடப்பித்து. சாவுக்கேதுவான காயம் ஆறச் சொஸ்தமடைந்த முந்தின மிருகத்தைப் பூமியும் அதின் குடிகளும் வணங்கும்படி செய்தது. அன்றியும், அது மனுஷருக்கு முன்பாக வானத்திலிருந்து பூமியின்மேல் அக்கினியை இறங்கப் பண்ணத்தக்கதாகப் பெரிய அற்புதங்களை நடப்பித்து, மிருகத்தின் முன்பாக அந்த அற்புதங்களைச் செய்யும்படி தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சத்துவத்தினாலே பூமியின் குடிகளை மோசம்போக்கி, பட்டயத்தினாலே காயம்பட்டுப் பிழைத்த மிருகத்திற்கு ஒரு சொரூபம் பண்ண வேண்டுமென்று பூமியின் குடிகளுக்குச் சொல்லிற்று. மேலும் அம்மிருகத்தின் சொரூபம் பேசத்தக்கதாகவும், மிருகத்தின் சொரூபத்தை வணங்காத யாவரையும் கொலை செய்யத்தக்கதாகவும், மிருகத்தின் சொரூபத்திற்கு ஆவியைக் கொடுக்கும்படி அதற்குச் சத்துவங் கொடுக்கப்பட்டது, அது சிறியோர், பெரியோர், ஐசுவரியவான்கள், தரித்திரர், சுயாதீனர், அடிமைகள் இவர்கள் யாவரும் தங்கள் தங்கள் வலது கைகளிலாவது, நெற்றிகளிலாவது முத்திரையைப் பெறும்படிக்கும், அந்த மிருகத்தின் முத்திரையையாவது அதின் நாமத்தையாவது அதின் நாமத்தின் இலக்கத்தையாவது தரித்துக் கொள்ளுகிறவன் தவிர வேறொருவனும் கொள்ளவும்

விற்கவுங் கூடாதபடிக்குச் செய்தது, இதிலே ஞானம் விளங்கும்; அந்த மிருகத்தின் இலக்கத்தைப் புத்தியுடையவன் கணக்குப் பார்க்கக் கடவன்; அது மனுஷனுடைய இலக்கமாயிருக்கிறது. அதினுடைய இலக்கம் அறுநூற்றுபத்தாறு” (வெளி 13. 11-18). அஞ்ஞான ரோமசாம்ராஜ்யம் பட்டயத்தால் விழுந்தது. ஆனால் அது பெயர்க்கிறிஸ்தவ ரோமசபையைச் சேர்ந்து, அஞ்ஞான வழக்கங்களை அச்சபையில் புகுத்தி, புனித ரோமசாம்ராஜ்யமாகத் திகழ்ந்தபோது, சாவுக்கேதுவான அதன் காயம் சொஸ்தமாக்கப்பட்டது. இயேசு வந்து அநதச் சபையை அழிக்கும் வரை. அது நீடிக்கும். இப்பொழுது ரோமசபை தனியாக விடப்படவில்லை. அவள் குமாரத்திகள் அவளோடு சேர்ந்துவிட்டனர். உலக சபைகளின் ஐக்கியத்தின் மூலமாக ரோமசபை முழு அதிகாரத்தையும் வகிக்கும். இது உண்மையல்லவென்று சிலர் நினைக்கலாம். ஆனால் சபைகளைனத்தும் இப்பொழுது அரசியலில் ஈடுபட்டு மறைமுகமாக அதிகாரம் செலுத்துகின்றன என்பதை நாமறிவோம். தக்கசமயத்தில் இது அதிகரிக்கும். சபைகளின் ஐக்கியத்தில் ரோமாபுரி வெகு சீக்கிரத்தில் தலைமை வகிக்கும். ஜனங்கள் இதை இப்பொழுது அறியாமலிருக்கிறார்கள். வெளி 17. 3-6ல் மகா பாபிலோன் வேசி மிருகத்தின் மேல் ஏறியிருப்பதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அவள் (ரோமசபை) நான்காவது சாம்ராஜ்யத்தின் மேல் அதிகாரம் செலுத்துகிறாள். உலக சபைகளின் ஐக்கியம் வெகு சீக்கிரம் அவளுடைய ஆதிக்கத்துக்குக் கீழ்ப்படும். அவள் உலகத்திலுள்ள தங்கத்தைத் தன் வசப்படுத்தியிருப்பதால், உலகத்திலுள்ள மக்களனைவரும் உலக சபைகளின் ஐக்கியத்தில் சேரவேண்டும். இந்த மிருகத்தின் முத்திரையைப் பெறாமல் அவர்கள் கொள்ளவும் விற்கவும் முடியாது. உலக சபையின் ஐக்கியத்தின் போதகமாகிய திரித்துவம் போன்ற வேதத்திற்கப்பாற்பட்ட போதகங்களைக் கைக்கொள்வதே மிருகத்தின் முத்திரையைப் பெறுவதாகும். உலக சபைகளின் ஐக்கியம், அதுபெற்ற வல்லமையைக் கொண்டு, உண்மையான மணவாட்டியைத் துன்புறுத்தும். மணவாட்டி பிரசங்கம் செய்வதையும், போதிப்பதையும் இம்மிருகத்தின் சொரூபம் தடைசெய்யும். அவளுடைய போதகர்கள் ஆறுதல்படுத்தாதபடி தடை செய்யப்படுவர். ஆனால் அந்திக் கிறிஸ்துவின் ஆவியின் தன்மையை முழுவதும் பெற்ற ஒரு மனிதன் உலக சபைகளின் ஆதிக்கத்தை வகிக்கும் முன்னர், உண்மையான சபை இவ்வுலகத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்படும். தேவன் மணவாட்டியை எடுத்துக்கொண்ட பின்னர், ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாண விருந்து நடைபெறும்.

வித்தியாசப்பட்ட தன்மைகளைக் கொண்ட இரு ஆவிகள் லவோதிக்கேயா சபையின் காலத்தில் விளங்கும் முரண்பட்ட இருசபைகளில் எவ்வாறு இயங்குகின்றன என்பதனை நாம் சிந்திப்போம்.

லவோதிக்கேயா சபை இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஆரம்பமானது. இந்தக் காலத்தின் சபையானது பெந்தேகோஸ்தேவின் காலத்திலிருந்த நிலைக்கு திரும்ப வேண்டுமாதலால், அதற்குத் தேவனுடைய வல்லமை அவசியம். விசுவாசிகள் இதை தங்கள் ஆவிகளில் உணர்ந்து ஆவியின் மழை சொரியதேவனிடம் மன்றாடினர். அவர்களுடைய ஜெபத்திற்குப் பதில் கிடைத்தது என்று கூறுமாப்போல், ஜனங்கள் அன்னிய பாஷை பேசி, ஆவிக்குரிய வரங்களைக் கொண்டவர்களாயினர். அநேக காலமாய் காத்திருந்த சபை புதுப்பித்தல் (Restoration) இதுவே என்று மக்கள் நம்பினர். ஆனால் அது உண்மையல்ல. ஏனெனில் முன்மாரிக்குப் பிறகு பின்மாரி ஒன்றுண்டு. அது சத்தியத்தைப் போதிக்கும் மழையாக இருந்து, அறுவடைக்கென்று ஆயத்தம் செய்யும். சத்தியத்தைப் போதிக்கும் மழை அப்பொழுது பெய்யாமலிருக்க, அன்னிய பாஷை பேசக் காரணமாயிருந்த ஆவி எவ்வாறு உண்மையாயிருக்க முடியும்? ஜனங்களுக்குச் சத்தியத்தைப் போதிக்க அனுப்பப்படவிருந்த தீர்க்கதரிசி தூதன் அப்பொழுது தோன்றவில்லை. அவருடைய போதகத்தால் பிள்ளைகளின் இருதயங்கள் பெந்தேகோஸ்தே முற்பிதாக்களிடத் திற்குத் திரும்ப வேண்டும். எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கென்று சபை புதுப்பிக்கப்படுதல் அப்பொழுது நிகழவில்லை. அநீதியுள்ளவர்களும் அன்னிய பாஷை பேசுதலாகிய ஆவிக்குரிய அனுபவத்தில் பங்கு கொண்டனர். அதுமாத்திரமின்றி பிசாசின் வல்லமை பெற்றிருந்தவர்களும் யாரும் அறியாவண்ணம் கிரியை செய்து கொண்டு வந்தனர். இது உண்மையல்ல என்பதை நிரூபிப்பதற்கு, இவர்கள் தங்களுக்கென ஒரு ஸ்தாபனமுண்டாக்கிக் கொண்டு தங்களுக்கு முன்பிருந்தவர்களைப் போன்று வேதத்திற்கு முரண்பட்ட போதகங்களைக் கைக்கொள்ளத் தொடங்கினர்.

இயேசு இவ்வுலகத்திலிருந்த போது, யூதாஸும் அவரோடு கூட இருந்தான். இருவரும் வித்தியாசமான ஆவிகளைப் பெற்றிருந்தனர். மரணத்திற்குப் பிறகு, இருவரும் தங்களுக்குரிய ஸ்தலங்களுக்குச் சென்றனர். பின்னர் கிறிஸ்துவின் ஆவி உண்மையான சபையின் மேல் இறங்கியது; யூதாலின் ஆவி கள்ளச் சபையின்மேல் இறங்கியது. “ஆட்டுக்குட்டியானவர் முத்திரைகளில் ஒன்றை உடைக்கக் கண்டேன் அப்பொழுது நான்கு ஜீவன்களில் ஒன்று என்னை நோக்கி. நீ வந்து பார் என்று இடிமுழக்கம் போன்ற சத்தமாய்ச் சொல்லக் கேட்டேன். நான் பார்த்தபோது, இதோ ஒரு வெள்ளைக் குதிரையைக் கண்டேன்; அதன் மேல் ஏறியிருந்தவன் வில்லைப் பிடித்திருந்தான்; அவனுக்கு ஒரு கிரீடங் கொடுக்கப்பட்டது; அவன் ஜெயிக்கிறவனாகவும் ஜெயிப்பவனாகவும் புறப்பட்டான். அவர் இரண்டாம் முத்திரையை உடைத்தபோது இரண்டாம் ஜீவனானது. நீ வந்து பார் என்று சொல்லக் கேட்டேன். அப்பொழுது

சிவப்பான வேறொரு குதிரை புறப்பட்டது; அதின் மேல் ஏறியிருந்தவனுக்கு, பூமியிலுள்ள வர்கள் ஒருவரையொருவர் கொலை செய்யத்தக்கதாகச் சமாதானத்தைப் பூமியிலிருந்தெடுத்துப் போடும்படியான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் மூன்றாம் முத்திரையை உடைத்தபோது, மூன்றாம் ஜீவனானது. நீ வந்து பார் என்று சொல்லக் கேட்டேன். நான் பார்த்தபோது, இதோ, ஒரு கறுப்புக் குதிரையைக் கண்டேன்; அதன் மேல் ஏறியிருந்தவன் ஒரு தராசைத் தன் கையிலே பிடித்திருந்தான். அப்பொழுது, ஒருபணத்துக்கு ஒருபடி கோதுமையென்றும், ஒரு பணத்துக்கு மூன்று படி வாற்கோதுமையென்றும், எண்ணெயையும் திராட்ச ரசத்தையும் சேதப்படுத்தாதே என்றும், நான்கு ஜீவன்களின் மத்தியிலிருந்து உண்டான சத்தத்தைக் கேட்டேன். அவர் நாலாம் முத்திரையை உடைத்தபோது, நாலாம் ஜீவனானது. நீ வந்து பார் என்று சொல்லுஞ் சத்தத்தைக் கேட்டேன். நான் பார்த்தபோது, இதோ மங்கின நிறமுள்ள ஒரு குதிரையைக் கண்டேன்; அதின் மேல் ஏறியிருந்தவனுக்கு மரணம் என்று பெயர்; பாதாளம் அவன் பின் சென்றது. பட்டயத்தினாலும் பஞ்சத்தினாலும், சாவினாலும், பூமியின் துஷ்டமிருகங்களினாலும், பூமியின் காற்பங்கிலுள்ளவர்களைக் கொலை செய்யும்படியான அதிகாரம் அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது". (வெளி 6. 1 - 8), யூதாஸின் ஆவி வெள்ளை குதிரையின் மேல் சவாரி செய்பவனாக வந்தது. அந்தக் குதிரை வெண்மை நிறமுள்ளதாயிருந்தது என்பதைக் கவனிக்கவும், யூதாஸ் இயேசுவின் ஊழியத்தைச் செய்தவாறு, இந்த வெள்ளைக் குதிரையின் மேல் சவாரி செய்தவனும் தேவனுடைய ஊழியத்தைச் செய்வது போல் காட்சியளிக்கிறான். அவனுக்கு ஒரு கிரீடங் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த ஆவி இப்பொழுது நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் தலைவனான போப்புக்குள் இருக்கிறது அவர் மூன்று கிரீடங்களைச் சூடியவராய், தேவனைப் போல் அவருடைய ஆலயத்தில் அமர்ந்திருந்து, தன்னைக் கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதி என்று கூறிக்கொள்கிறார். கிறிஸ்துவுக்குப் பதிலாக பதவி ஏற்பதாக அவர் எண்ணிக் கொள்வதால், அவரைப் பரிசுத்த ஆவி என்று அவர் அழைத்துக் கொள்வதாக அர்த்தம். ஆம், அவர் பரிசுத்த ஆவியைப் புறக்கணித்து அதற்குப் பதிலாக ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார், அவருக்குள்ளிருக்கும் யூதாஸின் ஆவி இவ்வித கிரியைகளைச் செய்கின்றது. அவர் ஜெயிக்கிறவராகவும் ஜெயிப்பவராகவும் புறப்பட்டார் என்று வேதம் கூறுகிறது. இயேசு அவ்வாறு செய்யவில்லை பிதாவினால் முன் குறிக்கப்பட்டவர்கள் மாத்திரம் இயேசுவிடம் வந்தனர். யூதாஸின் ஆவி இவ்விதம் கிரியைகளை நடப்பித்துக் கொண்டே வந்து, கடைசியில் ஒரு மனிதனில் அந்த ஆவியின் தன்மைகளைத்தும் காணப்படும் அவன், நாம் முன்பு கூறியவாறு, உலக சபைகளின் ஐக்கியத்தின் தலைமை தாங்குவான். அவன் சேகரித்த தங்கத்தினால் (யூதாஸ் பணப்பையை வைத்துக் கொண்டிருந்தான்) உலக முழுவதையும் ஆட்கொள்ளுவான். அந்திக் கிறிஸ்துவின்

மார்க்கம் எல்லாவற்றையும் சுதந்தரித்து, எல்லாரையும் அடக்கி ஆளும். ஆனால் இயேசு மறுபடியும் வந்து தம்முடைய மகிமையின் பிரசன்னத்தினால் அவர்களை யெல்லாம் நிர்மூலமாக்குவார். அவர்கள் அக்கினிக் கடலில் முடிவடைவார்கள்.

அப்படியெனில், உண்மையான வித்துக்கு சம்பவிப்பதென்ன? தேவனுடைய பிள்ளைகள் இக்காலத்தில் தூதனிடமிருந்து சத்திய வசனத்தைக் கேட்டு ஆயத்தப்படுவர், அவர்களிடம் பெந்தேகோஸ்தே காலத்திலுண்டாயிருந்த நிறைவு காணப்படும். ஆவியானவர் பெந்தேகோஸ்தே காலத்தின் சத்தியத்திற்கு அவர்களைத் திருப்புவதாக வாக்களிக்கிறார்.

“சீயோன் குமாரரே, உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தருக்குள் மகிழ்ந்து களிகூறுங்கள்; அவர் தக்கபடி உங்களுக்கு முன்மாரியைக் கொடுத்து உங்களுக்கு முன்மாரியையும் பின்மாரியையும் ஏற்கனவே வருஷிக்கப் பண்ணுவார். களங்கள் தானியத்தினால் நிரம்பும்; ஆலைகளில் திராட்சரசமும் எண்ணெயும் வழிந்தோடும், நான் உங்களிடத்தில் அனுப்பின என் பெரிய சேனையாகிய வெட்டுக் கிளிகளும், பச்சைக் கிளிகளும். முசுக்கட்டைப் பூச்சிகளும், பச்சைப் புழுக்களும் பட்சித்த வருஷங்களின் விளைவை உங்களுக்குத் திரும்ப அளிப்பேன். நீங்கள் சம்பூரணமாகச் சாப்பிட்டு, திருப்தியடைந்து, உங்களை அதிசயமாய் நடத்திவந்த உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தருடைய நாமத்தைத் துதிப்பீர்கள்; என் ஜனங்கள் ஒருபோதும் வெட்கப்பட்டுப் போவதில்லை”. (யோவான் 2. 23- 26) தேவன் விளைவைத் “திரும்ப அளிப்பதாக” வாக்கு கொடுக்கிறார். லூதரின் காலத்திலும் இந்நூற்றாண்டில் தோன்றிய “பெந்தேகோஸ்தே காலத்திலும்” அது திரும்ப அளிக்கப்படவில்லை. தேவன் வாக்கு மாறாதவராயிருப்பதால், அவருடைய வார்த்தையை அவர் நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆகையால் அவர் சபையை ஆதியிலிருந்த பெந்தேகோஸ்தே காலத்தின் நிலைக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். வெட்டுகிளிகளும், பச்சைகிளிகளும், முசுகொட்டைப் பூச்சிகளும், பச்சை புழுக்களும், விளைவைப்பட்சித்துப் போட்டதால் (22ம் வசனம்) அதனைத் திரும்ப அளிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. மேற்கூறியவைகள் வளர்ச்சியில் வித்தியாசமான நிலைகளையடைந்த ஒரே பூச்சியாகும். அவ்வாறே அந்திக் கிறிஸ்துவின் ஆவி காலங்கள்தோறும் வித்தியாசமான நிலைகளையடைந்து, ஸ்தாபனங்களையும், ஐக்கியங்களையும், கள்ளபோதகத்தையும் அளித்தது. இப்போது செடியின் வேரும் தண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டு, விளைச்சல் திரும்ப அளிக்கப்படும். தேவன் புதிய ஒரு சபையை நிலைநிறுத்தப் போவதில்லை. அவர் முன்மாதிரியைக் கொண்டு (23ம் வசனம்) ஜனங்களுக்குச் சத்தியத்தைப் போதித்து சபையைப் புதுப்பிப்பார். அதன் பின்பு

அறுவடை மழையாகிய பின்மாரி பொழிந்து, எடுத்துக் கொள்ளுதலுக்கேற்ற விசுவாசம் மக்களின் உள்ளத்தில் எழும்.

இந்த நேரத்தில் மத் 24.24ல் கூறப்பட்டது நிறைவேறி விட்டது. கூடுமானால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களையும் வஞ்சிக்கத்தக்கதாக, அந்திக் கிறிஸ்துவின் ஆவியைப் பெற்றவர்கள் “இயேசுவின் நாமத்தில்” தோன்றி, உண்மையான அபிஷேகத்தைப் பெற்றதாகக் கூறிக்கொள்கின்றனர். இவர்கள் தவறான அபிஷேகம் பெற்றவர்கள். தீர்க்கதரிசிகளென்று தங்களை அழைத்துக்கொள்கிற இவர்கள் வார்த்தையை முழுவதுமாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களா? இல்லவே இல்லை. அவர்கள் வார்த்தையிலிருந்து கூட்டவும், குறைக்கவும் செய்கிறார்கள். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் வரங்களைப் பெற்றவர்களென்பதை யாவரும் மறுக்கவில்லை. ஆனால் பிலேயாமைப் போன்று அவர்கள் சொந்த திட்டங்களை வகுத்து, பணம் சேகரிப்பதற்கென முறையீடு செய்து, ஆவிக்குரிய வரங்களை வெளிப்படுத்தி, அதே சமயத்தில் செல்வாக்கும் சம்பாத்தியமும் குறைந்துவிடும் என்ற காரணத்தினால் வார்த்தையை நிராகரிக்கின்றனர். இருந்தாலும் அவர்கள் இரட்சிப்பைக் குறித்தும் பாவத்தினின்று விடுதலையாதலைக் குறித்தும், தேவனுடைய வல்லமையைக் கொண்டு பிரசங்கிக்கின்றனர். யூதாலைப் போன்று இவர்களுக்கும் கிறிஸ்துவினால் ஊழியம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் தவறான வித்தாயிருப்பதால், தவறான ஆவி அவர்களை அதே சமயத்தில் இயக்குகிறது. அவர்கள் ஊழியத்தில் எடுக்கும் பிரயாசத்திலும், அதில் காண்பிக்கும் வைராக்கியத்திலும், தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களை மிஞ்சிவிடுகின்றனர். ஆனால் இவைகளெல்லாம் கிறிஸ்துவினால் உண்டானதல்ல. ஏனெனில் அவர்கள் பெரிய கூட்டங்களை எதிர்பார்த்து, பெரிய திட்டங்களை வகுத்து, திடுக்கிடும் கிரியைகளைச் செய்கின்றனர். அவர்கள் இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையைப் பற்றி பிரசங்கிக்கின்றனர். அதே சமயத்தில் அற்புதங்களிலும் அடையாளங்களிலும் இவர்களை மிஞ்சும் தீர்க்கதரிசி தூதனை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஆம், தவறான ஆவி கடைசி காலங்களில் உண்மையான ஆவியைப் போன்றே காட்சியளிக்கும். வார்த்தையை ஆதாரமாகக் கொண்டே அவைகளின் தன்மைகளை நாம் நிர்ணயிக்க முடியும். அவர்கள் அற்புதங்களையும் அடையாளங்களையும் செய்தாலும், வார்த்தையில் தவறுகிறவர்களாயிருந்ததால், அவர்கள் தேவனாலுண்டான வர்களல்ல.

கோதுமை மணி புதைக்கப்பட்டு, அதிலிருந்து தளிர்களும் பட்டு குஞ்சமும், பின்னர் கதிரும் தோன்றியதைக் குறித்து நாம் சிந்தித்தோம். அப்படியாயின், லூதரின் காலத்திலிருந்து லூதரன்கள், விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுத்தலாகிய” போதனையை மாத்திரம் ஏற்றுக் கொண்டதால், அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறவில்லை என்று

நாங்கள் சொல்லுகிறோம் என நீங்கள் நினைக்கலாம். அவ்வாறே வெஸ்லி காலத்திலிருந்த மெதோடிஸ்டுகளும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறவில்லையா என்று சந்தேகிக்க இடமுண்டு. நாங்கள் தனிப்பட்ட நபரையோ அல்லது ஜனங்களையோ குறித்துப் பேசாமல், அவர்கள் வாழ்ந்த காலங்களைக் குறித்துப் பேசுகிறோம். உதாரணமான, லூதர் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றிருந்தார். ஆனால் அவர் வாழ்ந்த காலத்தில், பெந்தோகோஸ்தே நாளில் நிகழ்ந்தது போன்று பரிசுத்த ஆவி ஊற்றப்பட்டு, சபையானது முழுவதும் புதுப்பிக்கப்பட்டு, பழைய நிலைக்குத் திரும்பவில்லை. அவ்வாறே வெஸ்லி, நாக்ஸ், வைட்ஃபீல்ட், ப்ராய்னார்ட், யோனத்தான் எட்வர்ட்ஸ், முல்லர் போன்றவர்கள் பரிசுத்த ஆவியால் நிறைந்திருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் வாழ்ந்த காலங்கள், சபை புதுப்பிக்கப்பட்டு, சத்தியத்திற்கு முழுவதும் திரும்பும் காலமாகத் (Age of restoration) திகழவில்லை. நாம் வாழும் கடைசி காலத்தைப் போன்று வேறெந்த காலத்திலும் மக்கள் முழுவதுமாக நிலைதவறியதில்லை. ஆனால் கர்த்தருடைய திட்டத்தின்படி, இந்தக் காலத்தில்தான் சபை சத்தியத்திற்கு முழுவதும் திருப்பப்படும்.

ஆவியானவர் ஒவ்வொரு சபையின் காலத்திலும் கூறின ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக் கடவன் என்னும் வார்த்தைகளை நாங்களும் கூறி ஏழு சபை காலங்களின் வியாக்கியானத்தை முடிக்கிறோம்.

தேவ ஆவியானவர் சபைக்காலங்களின் சத்தியத்தைப் போதித்தது மாத்திரமன்றி, அநேகருடைய இருதயங்களில் பேசி, சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்தாரென்பதை நான் முற்றிலும் விசுவாசிக்கிறேன். வார்த்தை போதிக்கப்படும் போது ஆடுகள் தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்டு அவரைப் பின் செல்கின்றன.

ஜனங்கள் என்னைப் பின்பற்றி என் சபையில் சேரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நான் இந்தச் செய்தியை அளிக்கவில்லை. இச்செய்தி தேவனுக்கும் மனிதருக்குமிடையே ஆவிக்குரிய தொடர்பை உண்டாக்கி, அதன் காரணமாக மனிதர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் புதுசிருஷ்டிகளாகி பரிசுத்த ஆவியினால் நிறைந்து. தேவனுடைய வார்த்தையின்படி ஜீவித்தால் நான் திருப்தியடைந்தவனாவேன். எல்லாரும் இக்காலத்தில் தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்டு, தங்கள் ஜீவியத்தை முழுவதும் அவரிடத்தில் சமர்ப்பிக்க நான் அழைக்கிறேன்; அவ்வாறு செய்ய உங்களோடு மன்றாடுவது மாத்திரமல்ல, இங்ஙனம் செய்யாவிடில் தேவனுடைய நியாய தீர்ப்பு உண்டாகுமென்று உங்களை எச்சரிக்கிறேன். எனக்குள்ள எல்லாவற்றையும் நான் தேவனிடத்தில் சமர்ப்பித்துவிட்டேன். கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக; அவருடைய வருகை உங்கள் இருதயங்களைச் சந்தோஷத்தினால் நிரப்புவதாக.....